पवन

पवं, की, (पूयते श्वेन। पूर्णाम ग्रीधे + "ऋदीरण्।" ३। ३। ५०। दति खण्।) ग्रीमयम्। दति ग्रब्दचित्रका॥ (ग्रीमयग्रब्दे विवरणमस्य ज्ञातव्यम्॥)

पवः, पुं, (पवनिमिति। पूज ग्रोधने+भावे अप्। युद्वा, पुनातीति। पू+ अच्।) निव्यावः। स च धान्यादीनां निर्वेषीकरणम्। ग्राच्यादेः भ्रोधनं बहुलीकरणम्। द्रत्यमरभरती॥ (पू+ करणे अप्। यहा पुणातीति कर्त्तरि अच्।) वायुः। इति ग्रब्दचन्द्रिका॥

पुदनं, क्षी, (पूयते खिससंयोगेन यस्मिन्। पू+ खाधारे खुट्।) कुम्भकारस्य खामघटाहिपाक-स्थानम्। पोयान् इति भाषा। इति मेदिनी। ने, पक्ष॥ (यथा,—

> "यः कुक्सकारपवनोपरिपङ्कत्तेप-स्तापाय केवलमसौ न तु तापग्रान्त्ये॥") इत्युद्धटः॥)

पयनमिति प्रमादपाठ:। जनम्। इति प्रव्य-माला॥ प्रयते चि । इति प्रव्यस्तावली। (भावे च्युट्।) पविचीकरणचा॥ पवन:, पुं, (पुनातीति। पू+वच्चनमचापीति युच्।) निष्पाव:। वाषु:। इति मेदिनी। ने, ८८॥ (ध्या, गीतायाम्।१०।३१।

"पवन: पवतामिस राम: प्राच्छरतामहम्॥")
ज्यशे वाह्यपवना यथा, सिहान्तिप्रिरोमगो।
"भूवाद्यराषह इह प्रवहस्तटूर्दुः
स्यादुइहस्तद्यु संवहसंज्ञक्य।
ज्यन्य: परोश्यि सुवह: परिपूर्वकोश्साइाह्य: परावह इसे पवना: प्रसिद्धाः॥"

सप्त पवनाधिपा यथा, ज्योतिसन्ति ।

"भ्राकः भ्रराश्चिसंयुक्तो सुनिधिभांगचारितः ।

व्यावचारिक्रमेश्चेव सप्त वाताः प्रकीर्तिताः ॥

व्यावचः प्रवच्चेव समचो निवचस्तथा ।

उद्घचो विवचो वायुः सप्त वाताः प्रकीर्तिताः ॥"

व्यन्यद्वायुभ्यव्ये द्रय्यम् ॥ (प्राग्यवायुः । यथा,

च्रयोगदीपिकायाम् । ३ । ०५ ।

"व्यनेवेव विधानेन प्रयाति पवनो लयम् ।

सती न जायते मृत्युष्करारोगादिकं तथा॥" उत्तममगुपुत्रविभिष्ठः। यथा, भागवते। १११२३। "हतीय उत्तमो नाम प्रियत्रतस्तो मनुः।

पवनः खञ्जयो यज्ञ हो नाद्यास्तत्स्तता वृप ! ॥") पवनिवनयः, पुं, (पवनं श्वासनायुं विजयते विने । वि + जि + करणे अप्। यहा, पवनस्य विजयो यज्ञ। अभाश्वभस्य चनश्वासनायु जयोपायकग्रस्थ-विग्रेषः । यथा —

स्रत उवाच।

"हरे: श्वला हरो गौरी देहसां ज्ञानमत्रवीत्। कुनो वद्गी रिवः एथ्वी ग्रोरिरापः प्रकीर्मिताः॥ वायुमंस्यास्थितो राहुर्दचरन्यावभासतः। गुरु: शुक्रस्तवा सौम्यसन्त्रस्वेव चतुर्थेकः॥ वामनाद्यासु मध्यस्थान् कारयेदात्मनस्त्रया। यदाचार दृड़ायुक्तस्तदा कम्म समाचरेत्॥ स्थानसेवां तथा ध्यानं वाणिच्यं राजदर्भनम्। चार्चान सुभवनी शि कार्येत प्रयत्तः॥ दचनाड़ीप्रवाचे तु प्रानिभीमञ्ज से चिक:। इनचीव तथाप्रीव पापानासुद्यी भवेत्॥ श्रभाश्रभविवेको हि जायते तु खरोदयात्। देशमध्ये खिता नाची वच्चपाः सुविस्तराः॥ नामेरधस्ताद्यः कन्दो ऋङ्गरास्तच निर्गताः। हासप्ततिसच्माणि नाभिमध्ये व्यवस्थिता:॥ चक्रवच स्थितासास्तु सर्वाः प्रायहराः स्हताः। तासां मध्ये चयः श्रेष्ठा वामद्विगमध्यमाः॥ वामा सोमास्मिका प्रोक्ता दिच्या रविसन्निभा। मध्यमा च भवेदियः पलती कालक्षिणी॥ वामा खन्टतरूपा च जगदाप्यायने स्थिता। दिचिता रौद्रभागेन जगच्छोषयते सदा॥ हयोर्वा हे तु चतुाः स्थात् सर्वकार्यविनाधिनी। निर्भमे च भवेडामा प्रवेशे दिच्या स्टता ॥ कार्येतं क्रांकमाणि प्राणे पिङ्गलसंस्थिते। इड़ाचारे तथा सौम्यं चन्द्रस्थंगतस्तथा ॥ यात्रायां सर्वकार्येषु विधापहरणे इड़ा। भोजने मैथने युद्धे पिङ्गला सिंद्विदायिका ॥ उचाटमारणादीषु कम्मखतेषु पिङ्गला। मैथुने चैव संयामे भोजने सिद्धिदायिका॥ भ्रोभनेयु च कार्ये ग्रुय याचायां विषक्षिण । ग्रान्तिमुक्तार्थिसही च इड़ा योच्या नराधियै:॥ द्वाभ्याची व प्रवाद्ये च क्र्रसीम्यविवर्ज्जने। विम्वतीन्तु जानीयात् संसारेन् विचच्याः ॥ सीम्यादिश्वभकार्योषु लाभादिजयजीविते। गमनागमने चैव वामा सर्वेच पूजिता। युद्धादिभोजने घाते स्त्रीयाचीव तु सङ्गमे। प्रश्रस्ता दिच्या नाड़ी प्रवेशे चुड़कमीय ॥ श्रुभाश्रभानि कार्याणि लाभालाभी जयाजयी। जीवाजीवाय यत् एक्हेन्न सिध्यति च मध्यमा॥ वामाचारेश्यवा दच्चे प्रत्यये यत्र नायकः। तत्रस्य: एच्छते यस्तु तत्र सिद्धिने संग्र्य: ॥ वैच्छन्दो वामदेवस्तु यदा वहति चात्मनि। तत्र भागे स्थित: एच्छेत् चिह्निभैवति नियाला ॥ वामे वा दिचाणे वापि यच संक्रमते शिरा। घोरे घोराणि कम्माणि सौम्ये वै मध्यमानि च॥ प्रस्थित भागती इसे द्वान्यां वे सर्ववाहिन। तदा खतुरं विजानीयाद्योगी योगविश्वारदः॥ यत्र यत्र स्थितः एक्ट्रेडामद्त्रियसंसुखः। तच तच समं दिखाद्वातस्वीदयनं सदा॥ चयतो वामिका श्रेष्ठा एष्ठतो दिच्छा श्रुमा। वामेन वामिका प्रोक्ता दिल्ली दिल्ला शुभा॥ जीवो जीवति जीवेन यच्छ्न्यं तत् खरी भवेत्। यन्किचित् कायेमहिष्टं जयादिश्रभलचाणम् ॥ तत् सर्वे पूर्णनाद्यानु जायते निर्विकल्पकम्। अन्यनाद्यादिपर्यन्तपत्त्वचयमुदाह्नतम् ॥ यावत् घष्ठीना एच्छायां पूर्णायां प्रथमी जयेत्। रिक्तायान्तु द्वितीयन्तु कथयेत्तदशक्तिः॥ वामाचार: सम वायुर्जायते कमीसिद्धिदम्। प्रवत्ते दिख्यो मार्गे विषमे विषमाचरम् ॥

अखन वासवाहे तु नाम वे विषमाचरम्। तदासौ जयमान्नीति योधः संगाममध्यतः॥ दचवातप्रवाहि तु यदि नाम समाचरन्। जायते नाच सन्देशो नाड़ीमध्ये तु लच्येत् ॥ पिङ्गलान्तर्गते प्राणी समानीयाच्यञ्जयेत्। यावज्ञाद्योदयं चारक्तां दिश्यं यावदाजयेत्। न जातु जयते सीश्पि नाच कार्या विचारणा॥ अथ संयाममध्ये तु यत्र नाड़ी सदा वहेत्। सा दिशा जयमाश्रीति न्यून्ये भद्गं विनिहिं शेत्॥ जातचारे जयं विद्यान्न्टतके न्टतमादिग्रीत्। जयं पराजयचीव यो जानाति स पिखतः॥ वामे वा दिचायी वापि यत्र सखरते भिरा। क्तत्वा तत्पदमादौ तु याचां नयति श्रोभनाम् ॥ . भाभिक्यंप्रवाहे तु सति युह्नं समाचरेत्। तत्रस्य: एच्छ्ते यस्तु स साधुर्वयति धुवम् ॥ यां दिशां वहते वायुक्तां दिशां यावदाजयेत्। जयते नाच सन्देष्ट इन्द्री यदायत: स्थित: ॥ मेघादा दश या नाची दिचणा वामनं स्थिता:। चरिखरिइमार्गे तास्ताहप्रे ताहप्र: क्रमात्॥ निर्मामे निर्ममं याति संयहे संयह विदु:। एक्ट्रकस्य वत्तः श्रुत्वा घग्टाकारेण लच्चेत् ॥ वामे वा दिचांगे वापि पचतत्त्वस्थितः भिवे। जहींश्मिर्घ आपच तिथाक्तं सा: प्रभञ्जनः। मध्ये तु पृथिवी ज्ञेया नभः सर्वव सर्वदा ॥ ऊर्दे चतुर्यः प्रान्तिक्षियं क् चोद्वाटयेत् सुघीः। मध्ये ह्यस्तं विजानीयासीत्तः सर्वत्र संबंगे ॥" इति गारु पवनविजयादि ६० अध्याय: ॥

पवनयाधिः, पं, (पवनः वायुरोग एव वाधिरसः।) जड्जदः। स्रोत्तमास्य ससा। इति निकास्ड-प्रोधः॥ (यथां,—

"विविचितामधैविदस्तत्चगप्रतिसंहृताम्। प्रापयन् पवनवाधेशिरसत्तरपचताम्॥" इति माघे। २ । १५॥

पवनात् प्रकुपितवायोरुझवी व्याधि:।) वायु-रोगचा ॥

पवनासनः, पुं, (पवनस्य खासनः पुत्रः ।) चन्-सान्। इति भ्रव्दक्षावनी ॥ (पवनस्य वायो-रासनः। "वायोरियः।" इति श्रुतेवांयुनन्य-तयास्य तथालम्।) च्यवाचनः। इति मन्स्य-पुरायम्॥ (भीमसेनः। इति महाभारतम्॥ यथा, राजतरिङ्गस्याम्। ।। २०६०। "वाचिनीरुद्धमार्गी तौ पद्वीमनुष्यस्तुः। मार्गे धनुष्प्यसेग्रव भूनेयपवनासनौ॥")

पवनातः, पुं, (पवनाय निष्णावाय खलित प्यांप्ती-तीति। खल प्रयाप्ती + अच्।) धान्यविष्णेषः। देधान इति पोनरी इति च भाषा। तत्पर्यायः।, देवधान्यम् २ चूर्याङः ३ जुन्तः ४ जुन्तः ५ वीजपुष्यः ६ पुष्णान्यः ०। बस्य गुणाः। द्वित्त्वम्। खादुलम्। लोच्चित्त्वम्। स्था-पित्तनाधिलम्। खट्यालम्। तुवरत्वम्। रूचलम्। कीदनारिलम्। लघुलच्। इति भावप्रकाष्णः॥